

Константин Величков

I. Данте

Мълчаха тъжно всички край леглото,
де Данте блед се бореше с смъртта.
Заря светеше чудна на челото:
в тези дни пренасяше го паметта,

кога могущето му вдъхновение
го носеше в пространствата безкрай
и гледаше блстящото видение
на Беатриче в лучезарний рай.

Внезапно мисъл тежка го обсебе,
с ръката си направи тайнствен знак
и с очи просълзени, пълни с мрак,

извика жално: „Флорентинско небе,
защо не мога да те видя пак?
Защо умирам тъй далеч от тебе?“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6382>]